

21

7

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul II
Nr. 43
(CCIL)
Marți,
5
februarie
1991
3 lei

De multă vreme în țara noastră încrederea între oameni nu mai are trecere, e o marfă „nevandabilă”. Faptul își află explicații numeroase, unele chiar „tradiționale” („De la Nistru pînă la Tisa / Tot românul plînsu-mi-s-a / Că nu mai poate străbate / De-atîta străinătate”). Ne-au mințit, de-a lungul istoriei, liftele din afară, dar mai abtîr ne-au stricat crezul în adevăr liftele dinlăuntru. (Vorba aceea: „fereste-ne Doamne de turcul din lăuntru!”).

Dar era comunistă a ridicat neîncrederea la rang de principiu etic, susținut practic prin instituții de o diabolică organizare (Să numim doar securitatea, cu uriașele sale ramificații de informatori). Așa că bietul ins a fost sistematic pervertit, constrins la minciună, înșelăciune — suspectat de toți, a suspectat pe

toată lumea — ajungînd să-și recunoască, mai mult sau mai puțin conștient, condiția de nemernic. Trăind în nemernicie, mulți și-au făcut din ea religie și din casele (instituțiile) împilării, case de rugăciuni. În profitul citorva mii

Criza de încredere

sau zeci de mii de bandiți potențai ai regimului.

Revoluția a venit ca un trăznet, ca o revelație pentru cei mulți, prin care insul și-a regăsit Dumnezeu adevărat și condiția umană. Griul cel bun s-a ales din neghină, sau trebuia să se aleagă! Toată pleava trebuia vînturată! Gu-

noiul social — aruncat peste bordul mult încercatei corăbii! Și în acel moment de sublimă iluminare toți am crezut că așa va fi — crezînd, iarăși, unul în altul, aproapele în aproape, cugetul în cuvînt, cuvîntul în adevăr, adevărul în dreptate...

Dar, oare, așa s-au desfășurat lucrurile?

La început — o avalanșă de promisiuni.

Apoi tot felul de zguduiri: tulburările din ianuarie; martie cu Tg. Mureș; 13—15 iunie cu minierii; separarea puterilor în stat cu încercări

(continuare în pag. a IV-a)

Traian SUCIU

Invitați în Europa

Salutăm obținerea statutului de invitat special de către România, în cadrul Parlamentului de la Strassbourg. Este, de fapt un gest de o mare încărcătură umanistă pe care Occidentul îl face, dînd șansa unui popor de a depăși impasul politic, social și economic în care se află după 45 de ani de dictatură comunistă. În acest fel, după părea noastră, Occidentul recunoaște datoria morală pe care o are față de poporul român. Se știe contribuția (cu rădăcini istorice începînd cu 1812) țărilor vest-europene în

crearea imaginii de țară lăsată la discreția voinței conducătorilor bolșevici de la Moscova, după al doilea război mondial. Dacă primele alegeri libere în Europa de Est, din toamna anului 1946, desfășurate în România, s-au soldat cu un eșec pentru continuarea tradițiilor democratice începute cu 80 de ani în urmă, se datorează faptului că Occidentul a văzut în România un motiv de înțelegere cu U.R.S.S. pentru a-i po-

(continuare în pag. a II-a)

II. Copșa Mică, un destin tragic

Copșa Mică nu mai este un sat, nu mai este un oraș, este o așezare neomenească

Orice așezare omenească are trei componente majore: intravilanul, extravilanul și populația sau mai simplu: vatra, moșia și populația. Vatra Copșei Mică este tipică pentru satele din zonă. Extinderea s-a făcut liniar pe șoseaua ce traversează satul. Apariția nodului feroviar a

condus la extinderea unei zone de triaj iar existența resursei de gaz metan a fixat industria în teritoriul Copșei.

Intravilanul s-a extins în direcția Axente Sever și de-a lungul șoselei iar în ultimul sfert de veac a urcat pe versantul drept al văii Visa.

(continuare în pag. a III-a)

Ion UNGUREANU

CENZURĂ LA BBC!

Mass-media din Marea Britanie a jucat un rol criticabil în a strînge suportul publicului pentru războiul din Golf, apreciază săptămînalul britanic „Newsweek” din 4 februarie 1991. În ziarele cele mai populare din Anglia sînt culese titluri de o schioapă precum „Ticăloșii din Bagdad” sau „Veți plăti pentru asta!”. Programele de actualități ale televiziunii au înregistrat imagini ale triumfătorilor aviatori RAF.

Pînă cînd războiul va lua sfîrșit BBC — postul de televiziune — a interzis reluarea filmelor americane „Over my dead body” („Peste cadavrul meu” — misterul unei crime) și „They Never Slept” („Ei n-au dormit niciodată” — Satiră a celui de al doilea război mondial). În transmiterea unui spectacol s-a mers atît de departe încît s-a tăiat

o secvență cu animale domestice (de casă) împăiate. Radio BBC a mers și mai departe, 67 de hit-uri pop fiind considerate necorespunzătoare perioadei războiului și interzise. Sînt incluse: „We've Got to Get Out of This Place” („Animals”), „Walk like an Egiption” („Bangles”) etc. Pe listă se află și „Imagine” și „Give Peace a Chance” ale lui John Lennon. Disc jockey-ul Serviciului de transmisiuni radio pentru Forțele britanice, Paul Gambaccini a luat în ris asemenea restricții. „În anii '60 s-au făcut chiar înregistrări pro și contra războiului din Vietnam”, a spus el. „Acum avem legislația Thatcher despre cum trebuie să gîndim, să ascultăm sau să primim”.

Liviu TIPURIȚĂ

S. O. S. APA — S. O. S. APA — S. O. S. APA

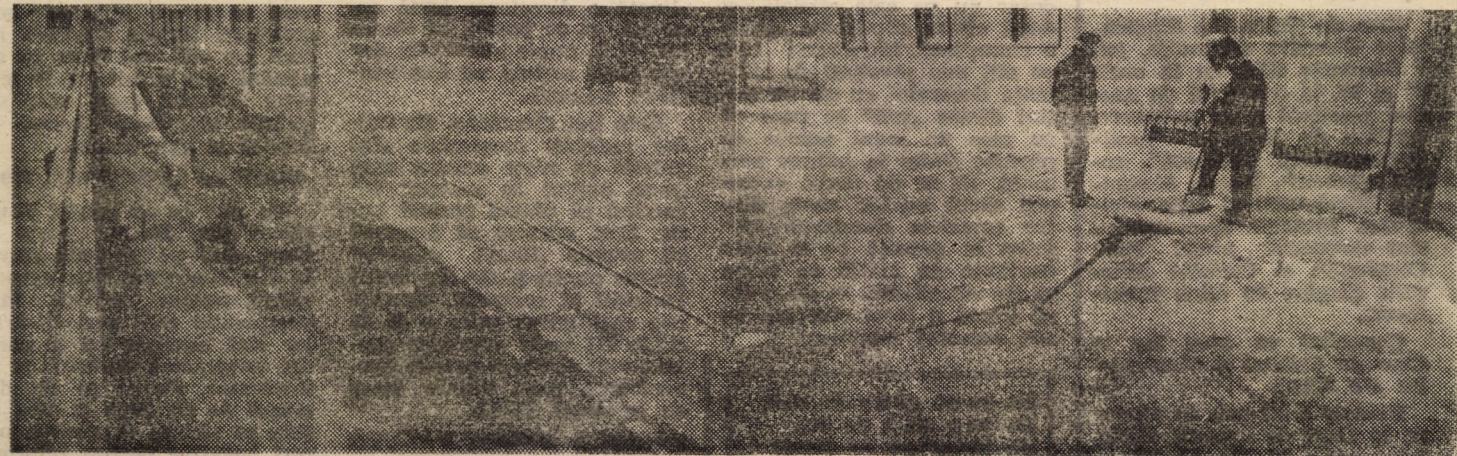


Foto 1

Foto 2

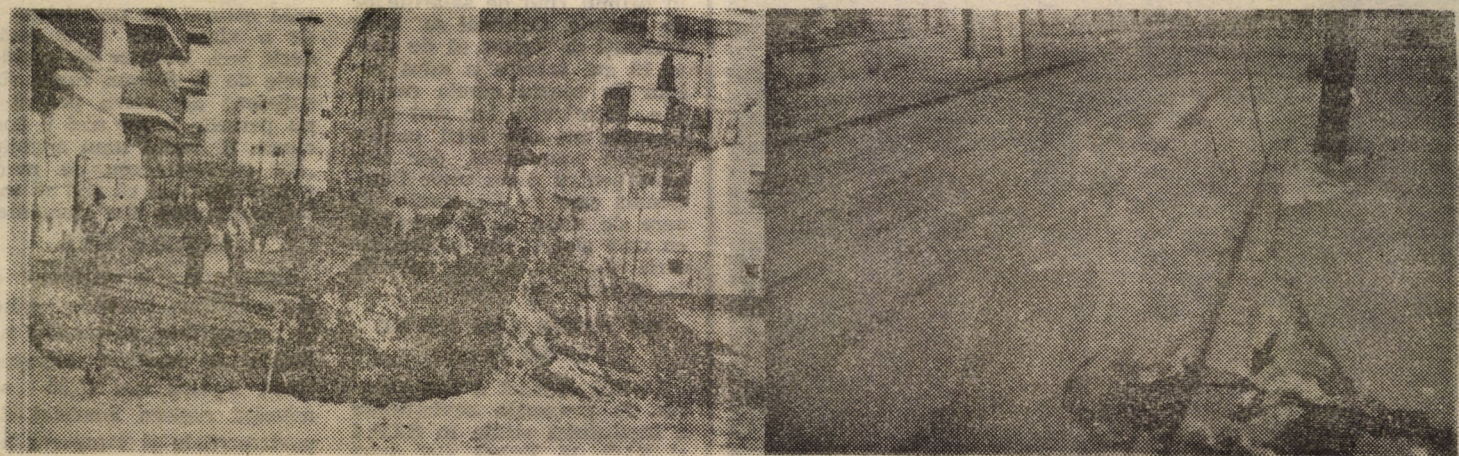


Foto 3

Foto 4

ADRESE UTILE PENTRU I.J.G.C.L.

Podul peste calea ferată, spre Gușterița (foto 1). Continuă, de multe zile, risipa de apă caldă. Oare cine plătește?

Coop. „Arta Sibiului”, str. Laurian (foto 2). Cu două săptămîni în urmă, fochistul Centralei termice, Dionisie Dragotă l-a anunțat pe dl. ing. Goga, mecanicul-șef, despre defectul apărut la plutitorul bazinului de colectare. De atunci, deversările spre canal sînt „îmbunătățite” cu apă potabilă, în fiecare noapte, după direcția indicată de săgeata din imagine. Oare cine plătește?

Centrala termică din „Vasile Aaron” (foto 3). După cîteva zile în care terenul de joacă din apropiere fusese inundat, a fost reparată defecțiunea la conducta de apă. Drept amintire „gospodarii” au lăsat copiii, în folosință, un „munte” pentru antrenarea viitorilor alpiști. Oare cine răspunde în cazul vreunui „rapel” nereușit (Doamne ferește)?

Str. Lucia. Blaga (foto 4). Chiar și celebrul nostru poet ar fi mirat cît de repede a apărut „izvorul” (săgeata din imagine) de pe strada ce, de curînd, i-a luat numele. Probabil, Lili Paneth Gotlieb, cu vederile ei mai puțin metafizice, ar fi găsit mai ușor explicația. Oricum, numele ei, cu doi ani în urmă, era mult mai respectat... pe strada asta. Oare de ce?

Text: Dorin TEODORESCU
Foto: Radu DUMITRU

APEL

Considerind că aflarea Adevărului este vitală îmbunătățirii climatului social din țară și pentru finalizarea într-un termen cât mai scurt a cercetărilor privind evenimentele din decembrie 1989

LIGA ORAȘELOR MARTIR

constituită la Cluj în 16 ianuarie 1991 face următorul apel:

1. Cerem Comisiei Parlamentare care se ocupă de cercetarea evenimentelor din decembrie 1989 să informeze lunar Parlamentul României despre stadiul activității sale.

Cerem de asemenea tuturor parlamentarilor din orașele martir să și unească eforturile într-o acțiune comună și să se implice în activitatea Comisiei Parlamentare. Le cerem să întreprindă tot ce este posibil și le stă în putință pentru urgentarea clarificării Adevărului despre Revoluția din decembrie 1989.

2. Cerem Guvernului României să facă toate demersurile necesare pe lângă ministerele de resort în vederea punerii la dispoziția Procuraturii a tuturor informațiilor de care are nevoie aceasta pentru definitivarea urgentă a cercetării penale.

3. Cerem Procuraturii generale, în vederea urgentării cercetării penale, să nu mai schimbe colectivele de procurori, să investească toată încrederea profesională în aceștia pentru a se putea preda Justiției spre judecare cât mai curând, toate dosarele respective.

4. Cerem Televiziunii Române ca înainte de începerea fiecărui episod din serialul despre revoluție care se difuzează lunar pe data de 21, să invite cîte un reprezentant al Procuraturii Generale sau al colectivelor de procurori care activează în orașele martir pentru a informa o-

pinia publică despre stadiul acestor cercetări.

Cerea de asemenea tuturor reprezentanților mass-mediei să înlesnească dialogul dintre cei implicați în evenimentele din decembrie sau în procesul elucidării acestor și să manifeste o mai accentuată acuratețe în minuirea informațiilor pe această temă atât de dureroasă și complexă.

5. Cerem Instituției Prezidențiale să se implice mai mult în acest proces și să abiliteze concret Serviciul Român de Informații care să pună la dispoziția Procuraturii Generale toate informațiile necesare efectuării cât mai grabnice a cercetării penale.

6. Facem apel la populația țării să manifeste încredere în procurorii care se ocupă de cercetarea penală, să pună la dispoziția acestora toate informațiile de care dispun, pentru că fără o minimă încredere nu vom putea afla ceea ce e de aflat — Adevărul — și nu ne vom putea purifica societatea.

Liga Orașelor Martir stă la dispoziția tuturor factorilor de răspundere, a cetățenilor gata să mijlocească la nevoie orice proces de dialog în vederea urgentării elucidării evenimentelor amintite.

Primarii Orașelor Martir se simt purtătorii unei înalte responsabilități în acest sens și sprijină necondiționat prin această Ligă orice acțiune menită să limpezească Adevărul.

Liga Orașelor Martir își rezervă dreptul pentru cazul în care Apelul va fi ignorat să folosească toate mijloacele legale, afiș politice cit și administrative, pentru a convinge asupra justiției cauzei NOASTRE.

Cluj-Napoca, la 16.I.1991

LIGA ORAȘELOR MARTIR

INVITAȚI ÎN EUROPA

(Urmare din pag. 1)

toli setea de dominare. Este la fel de adevărat că instaurarea dictaturii în țara românească se datorează și neputinței atavice a poporului de a se opune unui grup de trădători. Este o lecție pe care nu trebuie s-o uităm.

Să fim realști. Statutul de invitat special în Parlamentul European de la Strassbourg se referă la participarea României în cadrul Adunărilor Generale. România va avea calitatea de observator la debaterile asupra destinului Europei. Practic, este o recunoaștere sui-generis a includerii noastre în rindul națiunilor europene. Vom fi membri ai Parlamentului numai atunci cînd democrația reală și nu cea „originală” ne va guverna. De fapt, șansa de a fi alături de țările puternic dezvoltate s-a dat, în primul rînd po-

porului român și apoi actualei Puteri de la București. Ne vine greu să credem că parlamentarii vest-europeni au fost mulțumiți de modul în care Bucureștiul a elucidat tragicele evenimente ale anului trecut din Tg. Mureș și din 13-15 iunie. Crearea artificială a conflictului inter-etic (cine poate crede că un ins oarecare ca Mihăilă Corfariu s-a dus la Tg. Mureș, din proprie inițiativă, să salveze Ardealul?) și rolul de lider spiritual al Mineriadei jucat de președintele României, au cîntărit, probabil, mai puțin decît tendințele actuale ale Moscovei spre o neodictatură comunistă. A accepta că domnul Ion Iliescu nu a determinat revărsarea violenței primitive a minerilor pe străzile Bucureștiului dovedește aceeași naivitate ca cea de a crede că tovarășul Mihail Gorbaciov nu a știut de ata-

caș armat asupra Țărilor Baltice. Domn sau tovarăș este același lucru atunci cînd, prin educație, aparții aceleiași școli.

Mult dorita invitație către Occident pe care tot românul o dorește, iată România, ca țară, a obținut-o. Dar, trebuie să dovedești bune maniere pentru a spera într-o nouă invitație. Mai ales, atîta timp cît nu muncești pe valută forte.

Numai viitorul va dovedi maturitatea poporului român în a-și câștiga încrederea celor care îl pot ajuta. Statutul de invitat se va transforma în cel de coparticipant activ la masa tratativelor alături de cei puternic industrializați, atunci cînd, prin politica oficială, nivelul de civilizație și eficiența economică, poporul român va reuși să înlăture rămășițele comunismului.

Dorin TEODORESCU

3 greve la „Steaua Roșie” (II)

DOSARUL CELOR TREI COSTUME

Despre costumele „furate” de către directoarea fabricii, d-na Olga Indre aflăm amănunte de la cîteva dintre liderii sindicali ai formațiilor de lucru și de la liderul sindical pe fabrică: datorită lipsei materialelor de construcții și a timpăriei metalice, muncitorii de la etajul I al corpului de clădire dinspre Liceul Agricol au tremurat de frig săptămîni în șir. Directoarea a luat legătura cu cîteva muncitori care au fost de acord să finalizeze lucrarea simbăta și duminica. Drept plată aceștia au cerut — dacă se poate — să li se confecționeze trei costume. Directoarea a consultat liderii sindicali și șefii de formații care s-au declarat de acord.

La poartă costumele au fost „interceptate” și s-a făcut dosar doamnei Indre. Gestul pare cel puțin ciudat pentru că în mod normal procesul verbal și dosarul trebuiau făcute pe numele celui surprins cu costumele. Doamna Indre ne spune că a aflat despre dosar nu pe cale oficială, ci după cîteva săptămîni, de la o cunoștință. Muncitorii sînt cu atît mai revoltați de existența dosarului cu cît nu puțini dintre „șefi” se pare că au scos un mare număr de produse finite în interes personal. Ni se dă drept exemplu cazul soțului uneia dintre actualele directoare surprins la graniță cu o mare cantitate de marfă ce urma să fie valorificată în afara țării (cazul a făcut obiectul unui reportaj televizat).

De pe-un picior de plai,
De pe-o gură de rai,
Ne întoarcem — hopa!
Iar în Europa.

SERII DE DIRECTORI ȘI „VIAȚA LOR COTIDIANĂ”

dl. Gîndilă a fost director mulți ani de zile, timp în care întreprinderea s-a dezvoltat binișor. Domnia sa reproșează că a fost schimbat în timp ce era în concediu medical și fără ca muncitorii să voteze schimbarea. Este convins că dacă acum ar avea loc un asemenea vot nu este deloc exclus ca rezultatele să fie favorabile. Muncitorii din fabrică par a fi de altă părere: i se reproșează că a construit o adevărată mafie. Se spune că multe posturi la birouri au fost date pe prietenie iar avansările s-au făcut după același procedeu. Sînt incriminați șefii de formații numiți nu după criterii profesionale și care și-au aranjat posturi pentru consortele lor în cadrul TESA. Se spune că dl. Gîndilă a cîștigat în 1990 salarii mai mari decît directoarea deși ocupă un „post fantomă”. Dacă ar fi să credem muncitorii în timpul acestui directorat secția de creație a lucrat aproape numai pentru „prieteni”.

Doamna Indre este considerată o directoare bună care știe să se poarte cu oamenii, să le aperse interesele, dar ale cărei acțiuni au fost continuu sabotate.

Cele trei directoare ale noilor societăți comerciale sînt privite ca niște oameni care „s-au agățat de scaune” încercînd să obțină posturi bune. Sînt acuzate că încearcă să asigure „locuri căldute” pentru marea parte din fostul personal al centralei. Situația cea mai gravă pare a fi la S.I.P. III unde existența partenerului străin a permis concentrarea unui număr uriaș de personal TESA.

FABRICA ADUCE VALUTĂ CA SĂ FIE PLATIT PARLAMENTUL?

Muncitorii sînt nemulțumiți în primul rînd de salariile lor de mizerie. Oamenii se simt frustrați de faptul că de peste 10 ani fabrica a adus valută de soarta căreia nu se știe. Întrebările lor sînt pertinente: nu sînt bani pentru mărirea manoperei, dar sînt bani pentru plata unor funcționari care nu fac nimic? Și oare de unde provine valuta cu care sînt plătiți parlamentarii aleși de ei, dar care de la 20 mai i-au uitat?

SE VINDE SAU NU SE VINDE ȚARA?

Un alt conflict a fost generat de proporția covârșitoare a capitalului străin în S.I.P. I și S.I.P. II. Există aici două păreri care pot fi sintetizate astfel: 1. Procedul este singurul în măsură să asigure

re tehnologizarea rapidă a fabricii. Dacă se refuză oferta, comenzile străine ar fi dispărut, acești parteneri nefind de acord să mai lucreze cu materie primă românească de proastă calitate și extrem de scumpă. 2. Pentru re tehnologizare nu e nevoie de mai mult de 2-3 milioane de dolari. Acești bani se pot obține din încasările în valută ale fabricii. Datorită poziției geografice privilegiate și prețului extrem de redus al forței de muncă, străinii n-ar fi renunțat niciodată la comenzile în România. Partenerii străini vor aduce tehnologia pe care o vor ei. În timp ce o mașină de cusut din fabrică este evaluată la cîteva mii de dolari, noile tehnologii importate se aduc la prețuri de peste 100 de mii de dolari. Românii nu li s-a permis nici măcar să-și considere clădirea ca fond fix, ea fiind închiriată.

Restructurarea formațiilor de lucru și modificarea normelor au provocat un adevărat val de neliniște în rîndul muncitorilor, deși conducerea întreprinderii afirmă că aceștia nu au nici o intenție care să lezeze interesele angajaților. Totuși oamenii nu cred, cu atît mai mult cu cît nimeni n-a reușit să le explice criteriul după care s-a stabilit cine mai rămîne în fabrică și cine pleacă.

SIBIU — TIMIȘOARA 1991

Nu știu ce au gîndit muncitorii din Steaua Roșie atunci cînd au izbucnit grevele din Timișoara. Dar este evident pentru oricine face comparație că revendicările lor sînt similare cu o parte din programul sindical de la Timișoara. Ca și pe cei din orașul de pe Bega îi auzi acum pe sibieni exprimînd păreri negative despre reformă, guvern, primul ministru, parlament etc. Nu e vorba aici de politică, ci pur și simplu de părerea unor oameni care s-au săturat de promisiuni și de o viață mai grea astăzi decît ieri. Desigur că problemele de la Steaua Roșie sînt suficient de grave pentru a nu permite acum nici o concluzie. Și vorba unui angajat: „Cît îi Dumnezeu de mare, nici el nu cred că știe să mai înțeleagă ceva din România”.

ULTIMA ORĂ

Luni greva a continuat ca și săptămîna trecută. Adică în același frig, cu aceeași neliniște, cu aceeași „perspectivă”. Pentru ora 15,30 s-a anunțat sosirea comisiei departamentale și începerea negocierilor. Așteptăm rezultatul...

Eugen IORDANESCU

INFORMATII ANUNT IMPORTANT

În vederea constituirii sindicatului asociațiilor de locatari, care au drept scop apărarea intereselor și protejarea lor în relațiile cu furnizorii și unitățile prestatoare de servicii, privind asigurarea căldurii, a apei menajere reci și calde etc. comitetul de inițiativă convoacă președinții și administratorii asociațiilor de locatari pentru ziua de luni, 11 februarie, ora 15 la Casa de Cultură a Sindicatelor (sala Studio). Pot participa și alți locatari.

Comitetul de inițiativă

Spectacol extraordinar

Casa de Cultură a Sindicatelor Cîrnădie vă invită, joi, 7 februarie 1991, de la orele 17 și 20, la concertul de muzică populară și de petrecere, susținut de formația vocal-instrumentală „Hexaton”, soliștii Gabriela Nistor, Alexandru Tărtăreanu și Ioan Moldovan. Invitații spectacolului sînt cunoscuții actori Nicu Constantin și Camelia Mitrescu. Slăgare cu Nicu Dumitrescu.

Concertul va avea loc la Casa de Cultură a Sindicatelor din Sibiu.

Biletele s-au pus în vinzare la Casa de cultură, zilnic, între orele 10-13; 17-19.



Un act de cultură

Apariția revistei „Sibiul Medical”

Sibiul, oraș de veche tradiție culturală în care se înscrie și o autentică viață medicală, găzduiește zilele acestea o manifestare la sediul Uniunii Societăților de Științe Medicale, Filiala Sibiu, prilejuită de apariția primului număr — serie nouă — a Revistei de Medicină și Farmacie „SIBIUL MEDICAL”. Apariția acestei publicații este pe deplin justificată în contextul unei îndelungate și rodnice activități științifice medicale ce s-a desfășurat încă din secolul trecut în orașul nostru. Astfel, este bine cunoscută existența, încă dinaintea Marii Uniri, a Societății Medicilor Militare, de asemenea, a Societății Medicilor Germani care, printre altele a organizat în anul 1936 un curs de perfecționare (al IX-lea) la care au participat personalități prestigioase europene: prof. dr. Siebek pentru Medicina Internă, prof. dr. Sauerbruk pentru Chirurgie etc.

În 1933 a avut loc prima manifestare a Zilelor Medicale Sibiene, tradiție pe care Filiala noastră a reluat-o în 1969, ajungându-se în prezent la a XVI-a ediție.

În 1934 a apărut revista „Sibiul Medical” care și-a întrerupt activitatea în 1940 fiind, prin strămutarea vremelnică și dureroasă a Universității din Cluj la Sibiu a luat naștere, prin fuzionarea „Sibiului Medical” cu prestigioasa revistă „Clujul Medical”, noua revistă cu titlul „ARDEALUL MEDICAL”.

După reînnoirea Universității la Cluj a urmat o perioadă vitregă în care, cu toate eforturile depuse de unii medici entuziaști, sub regimul de dictatură comunistă, nu a mai fost posibilă o rededitare a revistei.

Filiala U.S.S.M. Sibiu își vede astăzi încununată eforturile deosebite pe care le-a

făcut prin apariția primului număr — serie nouă — a revistei „SIBIUL MEDICAL”. Paginile ei vor fi gazdă primitoare a lucrărilor științifice nu numai a distinsului corp medical sibian, ci și a oricărui colaborator din țară. Revista va constitui cadrul în care medicii și farmaciștii își vor face cunoscute preocupările lor științifice, experiența lor clinică, contribuind astfel în mod nemijlocit la ridicarea prestigiului profesional al corpului medical și farmaceutic sibian.

Apariția primului număr al revistei coincide în acest an cu înființarea Facultății de Medicină la Sibiu. Revista „SIBIUL MEDICAL” poate constitui astfel un instrument util în procesul de învățământ și o ilustrare a activității de cercetare.

Dorim ca primul număr al „SIBIULUI MEDICAL” să fie deschizătorul de drum rodnic al publicisticii medicale de tradiție în orașul nostru, înscrind-se astfel ca un autentic act de cultură.

Dr. Octavian ZAHARIA,
doctor în științe medicale
medic primar

MORALA CREȘTINĂ

DECALOGUL

La temelia moralei creștine stă Decalogul. Această grupare de „zece porunci” a fost primită în timpul Vechiului Testament, apoi recomandată prin mărturiile evanghelice și prin alte scrieri din Noul Testament.

Decalogul a fost predat lui Moise de către Dumnezeu pe cele „două table ale legii”, cu ocazia trecerii fiilor lui Israel prin pustie, după eliberarea lor din robia egipteană. Predarea și primirea Decalogului a fost făcută de două ori. Iată istorisirea:

În timp ce Moise se afla pe Muntele Sinai pentru primirea Decalogului, fiii lui Israel au făcut un vițel de aur și s-au închinat lui. După coborârea lui din munte, Moise cuprins de ciudă a spart primele table ale legii prin lovirea lor de vițelul de aur.

După sfârșirea acestora a urmat primirea altora, cum este scris: „A mai zis Domnul către Moise: Scrie-ți cuvintele acestea (...) Și a scris Moise pe table cuvintele legământului: cele zece porunci” (Dezirea, 34; 27—28).

Conținutul acestor zece porunci numit Decalog, poate fi citit din două locuri în cărțile biblice scrise de Moise. Primul loc este în cartea Ieșirea, la capitolul 20, versetele 2—17. Al doilea loc este în cartea Deuteronomul, la capitolul 5, versetele 6—21.

Acest conținut al Decalogului cuprinde în sine două feluri de porunci. Primele patru se referă la împlinirea datorțiilor morale ale

omului față de Dumnezeu, iar ultimele șase la raporturile morale dintre om și cei asemena lui.

Recomandarea de împlinire prin ascultare a Decalogului a fost rostită de Dumnezeu: „Păziți toate poruncile mele și toate hotărârile să le țineți, căci omul care le va împlini, va trăi prin ele. Eu sunt Domnul Dumnezeuul vostru” (Leviticul, 18; 5).

Însuși Domnul nostru Iisus Hristos recomandă aceste zece porunci cu ocazia convorbirii Sale cu un tânăr, care L-a întrebat: „Învățătorule bune, ce bine voi face, ca să am viața veșnică” (Matei, 16; 16). La această întrebare, Mântuitorul lumii a răspuns: „De vrei să intri în viață, păzește poruncile” (Matei, 19; 17).

Din aceste citate biblice se înțelege necesitatea morală de ascultare, înțelegere și împlinire prin realizări de trăire a celor cuprinse în Decalog.

Pr. I. BUTA

Pentru acest folos sufleteș se cere prezentarea celor zece porunci, una după alta, în coloane de binevoitoare tipărire, în mai multe numere din prezenta publicație, sub titlul serial de „Morală creștină”. La rândul ei, această prezentare urmează să fie făcută sistematic în trei părți: 1. Descrierea poruncii; 2. Realitatea contemporană prezentată, pro și contra și 3. Sfaturi biblice pentru împlinirea fiecărei porunci în parte de fiecare creștin.

Copșa Mică, un destin tragic

(urmăre din pag. 7)

S-au structurat, astfel, zone funcționale: rezidențială, de servicii publice (comerț, sănătate, salubritate, administrație, învățământ și poliție), de transport și industriale. Noile construcții au fost concepute după proiecte, tipice așezărilor muncitorești în estul Europei și în U.R.S.S. Clădiri cu parter și etaj, lipsite de gust, pentru cîteva familii. O altă generație este cea a unor construcții bloc din beton și cărămidă cu regim de înălțime maxim, parter plus patru etaje (P+4), foarte prost executate. Sînt niște case mai mari dar cu locuințe foarte mici. Rețeaua stradală este foarte restrînsă și de foarte slabă calitate cu deosebire sub aspect pietonal. Spațiul verde este cîroit cu meschinărie, nu denotă o concepție de organizare și este ocupat în cea mai mare parte de construcții, improvizate din materiale de adunătură pentru gospodăriile anexe (porci, păsări) ale celor din blocuri. Este aspectul tipic din coloniile provizorii ale marilor șantiere hidroenergetice. Toate construcțiile realizate în afara vetrei rurale a Copsei sînt proprietate de stat. Starea lor de întreținere este dramatică. În blocuri există, la ora actuală 242 de apartamente distruse complet (aprecierea aparține d-lui primar Stavilă).

Sînt multe blocuri complet abandonate, ușile, ferestrele nu mai sînt, unele ziduri interioare demolate, instalațiile de apă, de curent electric și de încălzire sînt și ele distruse. În unele blocuri mai locuiesc pe la mijloc niște familii de țigani, ca roiul de albine, iarna, într-un stup. Această parte din Copșa Mică, numit oraș, se prezintă ca un amestec dezolant de bidonville pentru porci și păsări și de betonville pentru oameni, de fapt un refugiu de subzistență pentru niște dezmoșteniți ai soartei.

Din partea cea mai înaltă a orașului dintr-un punct de belvedere (de malvedere, mai corect) se văd cuburile blocurilor abandonate, apoi casele greoaie construite în anii '50, triajul, fabricile și dincolo de Tîrnăvă, un versant, cîndva, cu viță-de-vie, azi, scurs de stratul de sol. Peste toate plutește un fum depriment. Urmele lui se văd peste vegeta-

ția care se luptă să mai viețuiască și peste clădirile în zădărnici zăgăzite în culori tipătoare. O fizionomie care nu mai poate fi regăsită nicăieri în Europa. Ea mai există în Africa, în Asia și în America de Sud în orașele de coastă strîmte de exodul dintr-un mediu rural semimedieval.

Extravilanul Copsei Mici a constat în terenuri întinse în lunca Tîrnavei și pe cei doi versanți. Utilizarea lor a fost: arabil, viță-de-vie, finete, pomi și pădure. Astăzi această moșie a satului este distrusă pentru mai multe sute de ani. Intravilanul s-a extins prin triaj, fabrici și zona rezidențială pînă la contopirea cu satul Axente Sever. Alte suprafețe, cele care aparent mai pot fi utilizate: agricol, dar cu recolte otrăvite, sînt preluate de stat, prin I.A.S. Axente Sever. Unele nu mai pot fi utilizate agricol, sînt abandonate. Intravilanul și extravilanul alături de poziția geografică dau funcția unei așezări omenestii. Satul Copșa Mică a avut o funcție agricolă. Fixarea celor două fabrici (de negru de fum și de metalurgie neferoasă) au schimbat-o în funcție industrială, iar satul în oraș, mai degrabă prin hotărîre administrativă decît prin valență urbanistică. Prezența industriei poluante a distrus complet împrejurimile pe o arie largă între Micăsasa și Mediaș.

Populația satului Copșa Mică avea ca ocupație agricultura și era formată din români, sași și unguri. Prin construirea fabricilor s-a realizat un flux imigratoriu de forță de muncă. Acest fapt a determinat extinderea zonei rezidențiale prin cartierele de blocuri. Întrucît tehnologiile aplicate sînt vechi, necesarul de necalificați este covârșitor asupra celui de calificați. Avînd în vedere condițiile inumane de lucru din fabrici s-a creat, încet dar sigur, o structură socială de tip lumpenproletariat. Statul asigură o locuință mizeră contra unei chirii modeste și un loc de muncă infernal contra unui salariu considerat bun. De la o chenzină la alta, banii se topesc pe hrană, pe băutură și pe haine. Aprovizionarea este mai slabă decît în alte părți și nu are în vedere necesitățile locale. Săpun și detergenți nu s-au „dat” de două luni!

Structura etnică a așezării s-a schimbat fundamental în cele patru decenii de administrare comunistă industrializatoare. Aproximativ 35 la sîtă din populație o constituie românii, ungurii și sașii, iar țiganii sînt populația majoritară — 65 la sută. Sînt ei purtătorii industrialismului? Nu! Ei, prin condiția lor socială (material și educațional), sînt cei mai apropiați de definiția marxistă a proletariatului. Administrația comunistă, concepută pentru proletari și pentru proletarianizare, a găsit în ei cea mai mică rezistență în confecționarea unei comunități umane în care omul este cel

mai disprețuit capital. Apa, căldura, hrana, curățenia, sănătatea, învățămîntul sînt necesități care deranjează regimul prin faptul că cer cheltuieli. Așa a ajuns Copșa Mică singurul oraș din România în care țiganii reprezintă două treimi.

Preocuparea guvernului pentru integrarea socială a țiganilor este inexistentă. Democratizarea autentică a țării va necesita investiții serioase și în rezolvarea acestei chestiuni ignorate.

Copșa Mică a fost un sat, este declarat oraș, dar este o așezare neomenească.

(va urma)

Alianța Civică —

Filiala Sibiu

PRECIZARE

Sîntem informați de existența unor opinii — greșite sau tendențioase — potrivit cărora Alianța Civică ar fi adversara foștilor membri ai P.C.R.

Facem precizarea că Alianța Civică este „a celor cărora le sînt străine minciuna, ura, corupția și violența”.

În aceste condiții agreăm prezența printre noi a foștilor membri P.C.R., a acelor oameni simpli, care au suferit, asemenea întregului popor, în plus fiind obligați să mai și plătească o cotizație pentru cei ce i-au asuprit.

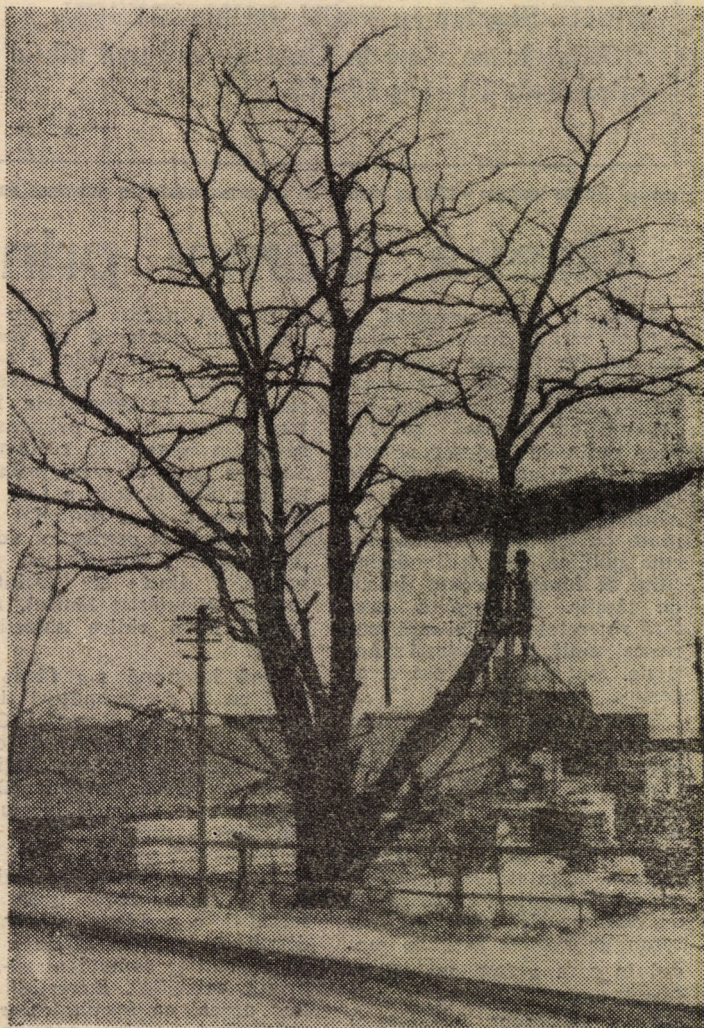
Alianța Civică fiind o organizație apărută, din ea pot face parte și membrii actualilor partide politice sau asociații.

Comitetul de coordonare

Miting

Vineri, 1 februarie 1991, în curtea C.A.P. Șelimbăr, la ora 16, a avut loc un miting al cărui obiectiv, la prima vedere, pare puțin ălar: destituirea gestiona-rei magazinului „Universal” Șelimbăr: d-na Boboia Silvia. Motivele pentru această ultimă formă de protest, după cum ne mărturisesc cîțiva dintre participanți, sînt însă, dintre cele mai serioase și justificate. Vom reveni cu amănunte în numărul de mîine.

(C.P.)



Din păcate și peisajul sibian oferă cadre îngrijorătoare nu doar pentru ecologia orașului. În imagine unul din furnalele I.P.L.-ului

Mica publicitate

PIERDERE

● Pierdut legitimație serviciu, eliberată de Întreprinderea „13 Decembrie” Sibiu, pe numele Bleoca Aurel. O declar nulă. (2853)

VÎNZĂRI-CUMPARĂRI

● Vînd televizor color și piese Renault 18. Telefon 3 23 65. (2855)

● Cumpăr obiecte vechi de ornament din sticlă, bronz, tablouri pe lemn, pe pînză, mobilă cu intarsii și ornamente Biedermayer, obiecte de podoabă, păpuși și bebeluși din porțelan. Telefon 4 76 45, orele 18—21. (2852)

● Cumpăr televizoare, radiocasetofoane defecte, pentru piese de schimb. Telefon 7 36 18. (2851)

● Cumpăr Dacia 1310 nouă sau înscrisie cu ridicare imediată. Telefon 3 91 59. (2842)

● Vînd bijuterii de aur. Cumpăr valută. Telefon 924/2 28 54. (2859)

● Ofer televizor Sirius 208 cu modul video plus diferență, contra înscrisie televizor color pînă la nr. 1250. Telefon 4 70 81. (2857)

ÎNCHIRIERE

● Închiriez apartament două camere — lângă I.J.T.L.S. pe durată de 1 an. Plata anticipată. Telefon 3 00 57, orele 17—19. (2858)

DIVERSE

● Firma RIMI cu sediul în ARAD, str. Dobrogeanu Gherea, bl. M 10, ap. 5, telefon 966/3 61 65, vinde și montează sisteme electronice de alarmă pe bază de infraroșii cu cod personal pentru apartamente, instituții, magazine, mașini. Comenzi zilnic, orele 18—21. (2854)

Raportul 13-15 iunie 1990 al Grupului pentru Dialog Social

În acele zile, prostia și răutatea au căzut ca un trăznet peste populația Bucureștiului. Minerii au fost înfrunțarea concepției prezidențiale și guvernamentale despre ordine și menținerea ordinii. A fost reacția răbufnită, din capul președintelui pînă în măruntălele pămîntului, împotriva libertății de expresie, împotriva pluralismului de opinie, împotriva dreptului de a nu fi de acord cu autoritățile.

Opinia publică mondială a fost consternată de bestialitatea dezlănțuită în capitala unei țări europene care obținuse un prestigiu imens prin sacrificiul făcut în decembrie '89, de rupere a lanțurilor celei mai primitive dintre dictaturile comuniste. A fost cerut ca fermite un raport parlamentar asupra celor întâmplate, dar au ieșit două rapoarte: unul al partidului de guvernămînt, iar altul al opoziției. Puterile în stat nu sînt separate, ci puterea este separată de opoziție și tot mai mult de popor.

G.D.S., a întocmit un raport care cuprinde multe mii de mărturii structurate pe teme. ● Este o carte cutremurătoare pentru tragedia unor oameni, a unei comunități și pentru democrația noastră embrionară. ● Este o carte pe care trebuie să o citească fiecare dintre noi. ● Este o carte pe care trebuie să o citească fiecare miner care a mers la București. ● Este o carte care trebuie tradusă și difuzată în Europa. ● Este o carte care depune mărturie despre istoria pe care o trăim.

Ion UNGUREANU

P.S.: Poate fi achiziționată de la sediul Alianței Civice (Piața Mică nr. 30, program: marți, miercuri, joi, vineri, orele 17—19, iar vineri și între orele 11—13).



● „Sunday Times” (ziar din Anglia) de duminică scrie că Hussein ar fi dat ordin generalilor săi să folosească arme chimice. ● 150 de noi refugiați au trecut duminică din Irak în Iordania. Avioane japoneze au fost autorizate să vină la Amman pentru transportul refugiaților. ● La Manama (Bahrein) a avut loc o conferință arabă destinată măsurilor necesare asupra po-

luării marine care amenință atât viața marină cît și instalațiile de desalinizare a apei.

FLASH

● Duel: Elțin — Gorbaciov. Un colaborator apropiat al președintelui sovietic a declarat: „nu se poate ajunge la nici o înțelegere cu președintele Rusiei”. ● Cutremurul de vineri din Afganistan. Primele date vorbesc de 200 morți. Orașul Ialalabad este izolat de restul țării datorită drumurilor înzăpezite. ● Radio „Rosia” (post de radio sovietic) prea critic în ultimul timp la adresa lui Gorbaciov a fost redus cu 30 la sută din capacitate, interzicându-i-se să mai emită pe unele lungimi de undă. Cenzura se aplică, deci, și pe undele radio.

Rubrică de Emil PORIME

Războiul din Golf

● RIAD (3 februarie) — Din surse militare americane s-a relevat că aviația aliată a continuat neîncetat raidurile de bombardament asupra aeroporturilor irakiene și centrelor de comandă ale forțelor de elită ale regimului de la Bagdad, numite Garda republicană. S-a anunțat totodată că avioanele aliate patrulau noaptea deasupra regiunilor de unde sînt lansate împotriva Israelului și Arabiei Saudite, rachete irakiene de tip „Scud”. Avioanele respective nu pot preveni lansarea rachetelor dar se pot deplasa imediat la locul de unde a pornit proiectilul inamic. Astfel, două din rampele de lansare de unde au fost trase simbătă seara trei rachete „Scud” asupra Israelului și teritoriului saudit, au fost lovite de bombe aliate. Deasupra Riadului una din rachetele irakiene a fost interceptată și distrusă de o rachetă „Patriot”. Resturi ale rachetei au căzut peste un cartier al orașului provocînd pagube materiale și rănirea mai multor persoane. Celelalte două rachete lansate asupra Israelului au căzut în regiuni nelocuite. Alte detalii nu sînt cunoscute. Comandamentul american a afirmat deasemenea, că de-a lungul frontierei dintre Arabia Saudită și Kuweit s-au înregistrat evenimente minore. Au avut loc schimburi de focuri sporadice, cu forțele irakiene, nesoldate cu victime.

● Daran. Un avion american de bombardament de mare capacitate, de tip „B52” s-a prăbușit simbătă noaptea în Oceanul Indian în timp ce se întorcea dintr-o misiune. Nu s-a precizat unde era baza de unde a decolat avionul. Dar se știe că o parte a bombardierelor „B52” își au baza de decolare pe insula Diego Garcia din Oceanul Indian. Nu există nici o informație potrivit căreia avionul ar fi fost doborât de forțele inamice. Trei membri ai echipajului au fost salvați și se continuă căutarea celorlalți trei. Avioanele „B52” au fost folosite la bombardarea trupelor de elită irakiene de-a lungul frontierei saudit-kuweitiene.

Informații culese de Radu DUMITRU

Starea vremii

Vremea se menține rece, friguroasă noaptea și dimineața, cu cerul mai mult senin. Vîntul va sufla slab. Temperaturile minime se vor situa între —16 și —13 grade iar cele maxime între —4 și —2 grade.

Stratul de zăpadă măsoară la Păltiniș 37 cm iar la Bilela 103 cm.

(Meteorolog de serviciu Iulian Popescu)

PROGRAMUL TV

MARȚI, 5 FEBR. 1991

9.00 Video-satelit. 10.00 Actualități. 10.10 Horoscopul zilei. 10.20 Avangard. 10.30 Interferențe. 11.10 Vîrsta a treia (reluare). 11.35 Caleidoscop cetățenesc. 12.00 Ora de muzică. 13.00 Studioul de literatură (reluare). 14.00 Actualități. 14.10 Medicina pentru toți. 14.30 Casa și grădina. 14.50 Preuniversitaria. 15.30 Telescoală. 16.00 Muzica pentru toți. 16.20 Conviețuire. 16.50 Noi și calculatorul. 17.05 Muzicorama. 17.25 Măria Sa Natura. 17.45 Ferestre spre lume. 18.15 Cheia succesului. 18.40 Muzică populară. 19.00 Puncte de vedere. Astăzi: Guvernul. 19.40 Desene animate. 20.00 Actualități. 21.00 Cronica Parlamentului. 21.15 Teatru Tv.: „Kean”. Spectacol înregistrat la Teatrul Marigny din Paris. Ultima parte. 22.40 Actualități. 22.50 Salut, prieteni!

CRIZA DE ÎNCREDERE

(urmăre din pag. 1)

de legiferare a unei viitoare dictaturi; creșterea nivelului de trai cu aberante scumpiri de prețuri; alegeri locale amânate; legi bilbiute; și, mai ales, încarcerarea adevărului despre teroriști (cu procese de operetă; acum, cu șefi securiști care sfidează răniții revoluției; nomenclaturisti promovați sub alte firme etc.).

Și astfel, bietul ins recade în vechea ticăloșie. Adevărul se volatilizează, sau devine din nou marfă greu vandabilă; „descurcările” prosperă pe măsura adîncirii crizei generale cu haloul ei vină (ca într-o cangrenă), criza morală, criza de încredere — nimeni nu mai crede în nimeni și-n nimic.

COLEGIUL DE REDACȚIE

Traian SUCIU — redactor șef (tel. 1 81 08); Dan Ioan BOGDAN — sociale (1 59 98); Lucian FILIP — învățămînt-cultură (1 59 98); Eugen IORDANESCU — evenimente (1 81 18); Radu STANESE — secretariat red. (1 81 18).

Lucian FILIP

Direcția Sanitară Sibiu

anunță că din data de 16 ianuarie 1991, Dispensarul medical urban nr. XII funcționează în localul din str. Sălajului, cartier Ștrand, cu cabinete de medicină generală adulți, pediatrie, stomatologie și punct de laborator de analize. — 38 —

SPECTACOL EXTRAORDINAR

Joi 7 februarie la orele 17 și 20 Casa de cultură a sindicatelor Sibiu este gazda unui spectacol inedit.

Cunoscuta formație de muzică populară și de petrecere „HEXATON” împreună cu tinăra și fermecătoarea solistă GABRIELA NISTOR — o voce de excepție — prezintă două spectacole de neuitat.

În concert mai participă ALEXANDRU TĂRTĂREANU și NELU MOLDOVAN. Invitații spectacolului sînt îndrăgiții actori NICU CONSTANTIN și CAMELIA MIȚȘERU. Șlagăre cu NICU DUMITRESCU.

Biletele se vînd la Casa de cultură zilnic între orele 10—13; 17—19. — 34 —

Greva foamei printre iepuri!

Lumii îi place scandalul și pentru mulți disperați, ultima soluție rămîne apelul la presă. Atunci cînd alte instituții oficiale rămîn mute, iar „elefanților” le pasă și lor prea puțin de zbaterea de sub ei și de dramele individuale consumate, ziarele rămîn un colac de salvare. Cu atît mai mult, cu cît, de diferende făcute publice, toți șefii pămîntului se feresc precum dracul de tîmție. Acestora ei preferă zberetele șefului mai mare, cel mult, o eventuală sancțiune. Sau mîna întinsă a acestuia, cine știe?

Vineri, 1 februarie a.c., s-au prezentat la redacție doamna Niculescu Maria și dl. Purdă Gheorghe, ambii de la Ferma nr. 2 — iepuri din Cîsnădie. Doamna N.M. a intrat chiar din acea zi în greva foamei, anunțată la Policlinica din Cîsnădie (și confirmată de doamna dr. Dobrin) în semn de protest față de modul în care a fost evaluat efortul muncitorilor de la ferma pe anul 1990. Acestora li s-a dublat planul față de

anul 1989, normă pe care ei totuși au depășit-o cu peste sută la sută. De unde, li s-ar fi părut normal ca la încheierea anului, în decembrie, întreg colectivul să primească ceva din beneficiile realizate. Se pare, însă, că șeful fermei, dl. ing. Stroilă Ioan a fost de altă părere și a procedat ca atare, dîndu-le oamenilor doar „retribuțiile”. Aceștia au ripostat, 7 dintr-ei (printre care și Niculescu Maria), refuzînd să-și ridice salariile. Ei și?

Pînă la urmă s-a făcut o listă cu 21 de semnături și o sesizare trimisă Direcției Generale de la „Avicola”, de care ferma depinde, amenințîndu-se cu greva generală. Din „ceruri” s-a scoborit într-una din zile dl. director Țirlea de la „Avicola”, perceput de N.M. și P.G. drept „destul de sfidător” și oricum „prea puțin afectat de o problemă mărunță, discutată, printre altele — cum că niște oameni nu și-au primit salariile”. Sugestia a fost aceea, ca ferma, colectivul, să-și rezolve asemenea probleme. (Ferma, colectivul

însemnînd, în anumite situații, ce? Reprezintă cumva, cîteodată, mai mult decît un nume?). O sesizare s-a făcut și la Poliția economică, fără să se fi primit vreun răspuns. La Primăria din Cîsnădie, doamnei Niculescu i s-a spus că „problema nu e de competența lor”. „Sibiul nu ne poate ajuta. Au rămas surzi la solicitările noastre” (N.M.).

S-ar putea ca, în aceste condiții, o comisie a oamenilor ce lucrează acolo să ajungă pînă la București pentru a cere o anchetă. Să dea Dumnezeu! Cum se va rezolva pînă la urmă incidentul? Să fie vorba de nivele diferite de înțelegere a democrației și economiei de piață? De către muncitori și conducere?

„Nouă, dl. ing. Stroilă ne-a spus că, dacă nu ne convine, să plecăm, că el are de unde să-și aducă muncitorii”. (N.M.)

„Cum se muncește atunci, acolo?” (întrebarea noastră).

„Sînt animale, care nu au nici o vină!”. (P.G.)